

[Kr. Juul.]

er nemlig den, at de hænger ikke nær så tæt på de radikales træer, som de radikale kunne ønske, og det kan jeg i og for sig godt forstå. Hvis de radikales bestræbelser for at hjælpe husmændene frem er resulteret i, at man finder sig foranlediget til at fremsætte et lovforslag af den økonomiske rækkevidde, der her er tale om, så er det ikke for tidligt, at de sørger for at få en anden husmandspolitik.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Kristian Kristensen, at det er jo fantastisk, som retsforbundet stadig væk får større og større appetit på at søbe den kål, de selv har spyttet i. Jeg erindrer fra tidligere tid, hvordan retsforbundets folk i den politiske debat gang på gang har hånet tilskudsordninger: det var bare at tage af den ene lomme og lægge over i den anden og så aflevere en stor part til statsadministrationen. Det er i og for sig også en rigtig fremstilling af tilskudspolitikken, men den har de herrer forladt; det er det kontingent, de må betale for at have 3 mand siddende i den nuværende socialdemokratiske ledede regering. Jeg misunder dem på ingen måde den stilling, de dér har fået.

Morten Larsen: Det ærede medlem hr. Kr. Juul startede nu med at konstatere, at jeg efter hans opfattelse har brugt mange ord til at forsvare en dårlig sag. Jeg må rette det som en alvorlig fejltagelse; jeg brugte få ord til at forsvare en meget god sag. Det er for så vidt beklageligt, at det var nødvendigt at bruge disse få ord, men det er det ærede medlem hr. Kr. Juul og hans parti jo absolut medskyldige i. Havde vi haft tilslutning fra dette parti, havde de medvirket i udvalgsarbejdet på en sådan måde, at der var kommet en fællesbetænkning ud af det, så var denne andenbehandling vel som så mange andre andenbehandlinger i det høje ting gledet forholdsvis hurtigt.

Det ærede medlem gjorde mig opmærksom på, at jeg var ude efter husmændenes gunst. Nej, det er igen en forkert opfattelse hos det ærede medlem; men det er jo klart, at hvis venstre er kommet i den situation, at de ikke mere kan varetage husmændenes interesser, så må vi være nogle stykker, der i stærkere grad forsøger at gøre det; og

indtil det ærede medlem har fremlagt bevis for, at også husmændene i ham har en talsmand, må jeg tage deres interesser med ind i mine taler og i de meninger, jeg giver til kende her. Faktisk er det ikke en husmandspolitik, der her er tale om; landboforeningerne er i fuldt mål gået ind for lovforslaget, og det er ikke en ensidig politik.

Desværre fik jeg intet svar på mit spørgsmål; jeg skal måske heller intet forvente.

Fuglsang: Med det omfang, diskussionen har taget, kommer jeg nok til på kommunisternes vegne at sige, at vi har det standpunkt, som vi bekendtgjorde ved første behandling, nemlig at vi vil støtte lovforslaget, men samtidig må jeg måske rette en beklagelig misforståelse. Jeg troede sidste gang, at jeg var uenig med det ærede medlem hr. Kr. Juul, idet jeg mente, at beløbet var temmelig beskedent, men nu sagde det ærede medlem her, at det var en klatskilling. Altså må vi åbenbart også efter det ærede medlems mening forhøje beløbet, hvis det virkelig skal betyde noget. Hvis det ærede medlem rejser spørgsmålet i udvalget, kan det måske rettes ved tredje behandling.

Kristian Kristensen: Det ærede medlem hr. Kr. Juul taler om at søbe af den kål, man selv har spyttet i. Jeg kan i hvert fald sige, at så er vi i samme båd, for det ærede medlem hr. Kr. Juul og hans partifæller har jo søbet af denne kål siden omkring århundredskiftet. At vi sidder på hver sin side af fadet, er så en anden ting, men vi er i denne situation ens stillet.

Derudover vil jeg gerne have sagt, at vi inden for retsforbundet ikke helt har tabt sansen for proportionerne. Selv om vi fortsat er af den mening, at borgerne selv skal klare de fleste af deres sager og have mulighed for at gøre det, så er dette for det første en lille sag, og de midler, der her er tale om, tilflyder en god sag og en del af befolkningen, som står, skal vi sige, på det økonomisk laveste trin af stigen. For det andet vil jeg sige, at selv om vi fra retsforbundets side var meget imod en sådan bevilling, ville der ikke være nogen inden for retsforbundet, som ville drømme om at sprænge regeringssamarbejdet af denne grund.